

påfallande likheter med de båda av Torfast ristade U 599 och 629. Karakteristiskt för Torfast är särskilt bruket av *o*-runan som tecken för *a*-ljud, såväl nasalerat som onasalerat: **pino, ston, on; rosa, oftir** (jämte **afftir**). Jfr också enkelteckningen av *æi* med *a* i U 599: **rasa, stan**, i U 629: **rasa**. Det kan icke råda något tvivel om att Torfast har utfört U 987, såsom Brate och v. Friesen mena. Enligt v. Friesen har Torfast »med Asmunds senare ornamentik som förebild ristat sex å sju stenar i mellersta och östra Uppland.» v. Friesen vill, säkerligen med all rätt, till Torfast attribuera även U 410, 418 och 419.

988. Funbo kyrka.

Litteratur: B 542, L 301. J. Bureus, Fa 6 s. 185 n:r 103 (Rhezeliu), Fa 5 n:r 125; J. Rhezelius, R 550 (UUB) n:r 12, F c 6 (Monumenta Uplandica) s. 31 (utg. i UFT h. 30, 1915); J. Peringskiöld, Monumenta 2, bl. 149; O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 1, s. 99; UFT h. 3 (1873), s. 39; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 118.

Avbildningar: Rhezelius, teckningar (i F c 6 och i R 550); osign. träsnitt i Peringskiölds Monumenta och B 542.

Ett fragment av en runsten fanns enligt Rhezelius »Vthi Kyrkiemuren på Söder sijdhan i hornet på bette mur» (F c 6), »I Kyrkiemuren på Sodher sijdan» (R 550), I Kyrkemuren söder sijdan inmurad» (Fa 6). Fa 5: »I Kyrkemuren.» Rhezelius har (i R 550) antecknat: »Dänne Runestenen är aldeles förderfwat och sönderslagen, icke eler wet man något om honom at berätta. Doch efter den befallning och instruction migh gifwin är, hafuer iagh honom här infördt.» Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften »Funbo södra kyrkogårdsmur i ett hörn» (B 542: »Södra Kyrkogårdsmur», L 301: »I S. kyrkogårdsmuren»). O. Celsius har icke sett stenen; den omtalas ej heller i Kyrkoinventarium 1829 eller i Dybecks samlingar. »Beskrivningen till Geo-

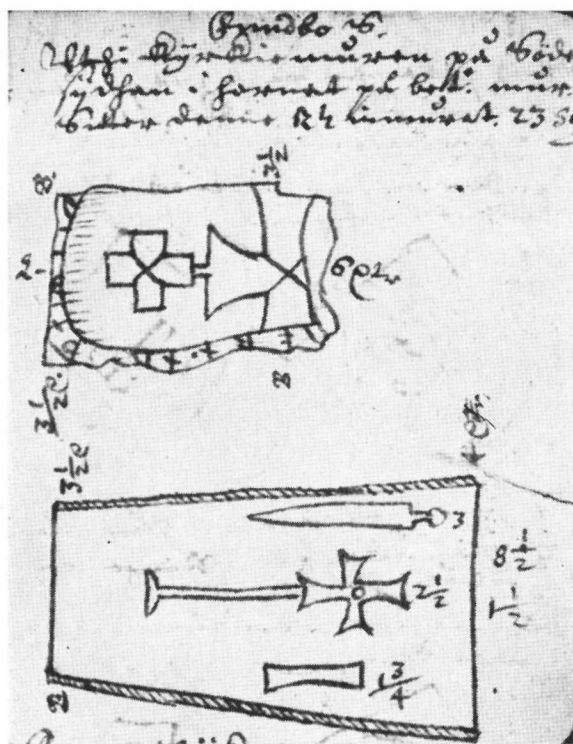

Fig. 113. U 988 och 989. Funbo kyrka.
Efter teckning av Rhezelius (F c 6).

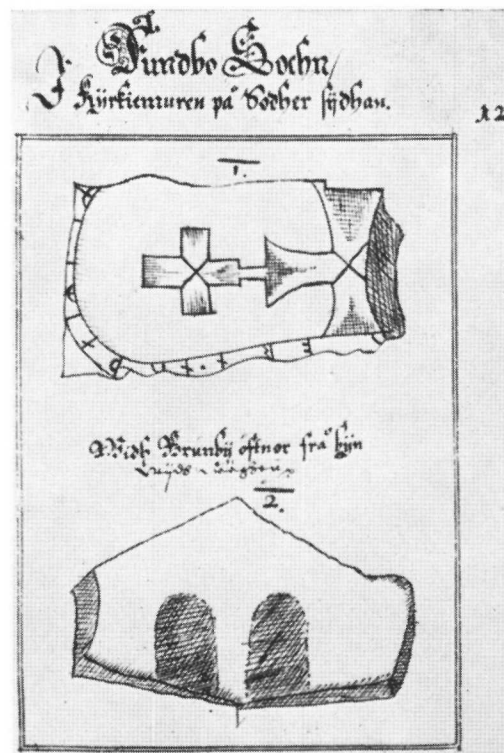

Fig. 114. U 988. Funbo kyrka.
Efter teckning av Rhezelius (R 550).

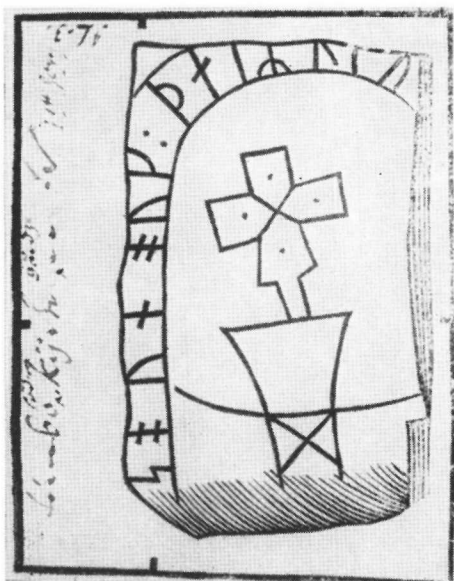

Fig. 115. U 988. Funbo kyrka. Efter B 542.

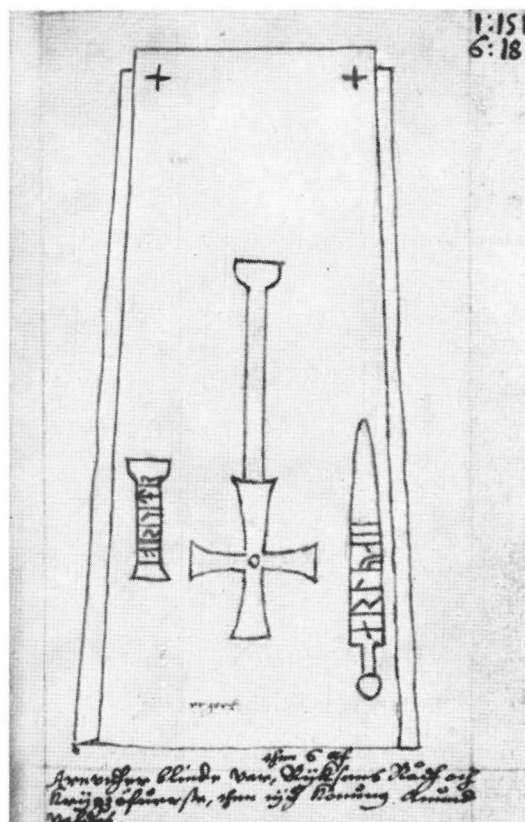

Fig. 116. U 989. Funbo kyrka. Efter teckning av Bureus.

logiska kartbladet »Rånäs» (1868): »i södra kyrkogårdsmuren, B 542, L 301, finnes ej, muren i senare tid omlagd». I *UFT* finnes anteckningen: »I s. vapenhusets golf ligga nu tvänne bitar med runor, hvilke måhända äro delar af denne sten.» Sannolikt beror denna uppgift på något misstag; i vapenhusgolvet finns i varje fall icke numera några runstensfragment. Stenen har förgäves eftersökts 1942 och 1950.

Fragmentets storlek omkr. 1 m. i höjd och 0,60 m. i bredd. Det utgör övre högra delen av en runsten. Inom runslingan ha funnits två enkla kors, påminnande om korsen på U 912, 946 och 951. Såsom Brate förmodar, har U 988 varit utförd av samma ristare, som på U 951 namnger sig som Grim skald. — Båda korsen ha i mitten ett kryss, som förenar korsarmarnas mötespunkter med varandra. Detta är i Uppland rätt ovanligt, men förekommer både på U 912 och U 946. Det nedre korset synes ha varit helt identiskt med korset på U 946. Det övre korset har haft 4 punkter, en i varje korsarm (jfr Vg 74).

Inskrift (enligt B 542):

... soun ouk: pair uiu ...

Rhezelius (F a 6): ... - orn · auk · pair · - - R ...; (R 550) ... - orn · au pair · - - R ...

Anm. I en förteckning över »Uplands Runestentar», som ingår i Peringskiölds *Monumenta*, bd 1 (nr 28) omtalas 3 runstenar i Funbo kyrka: »Wapenhusdören 1 st. [= U 987] — 1 östre Wapenhusväggen fragm. 1 st. — Funbo Kyrkiegolf 1 st. [= U 989]» Vad som avses med fragmentet i östra vapenhusväggen är oklart. Det kan knappast vara U 988.